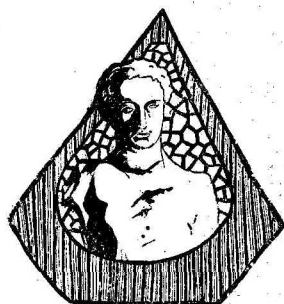

ΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ

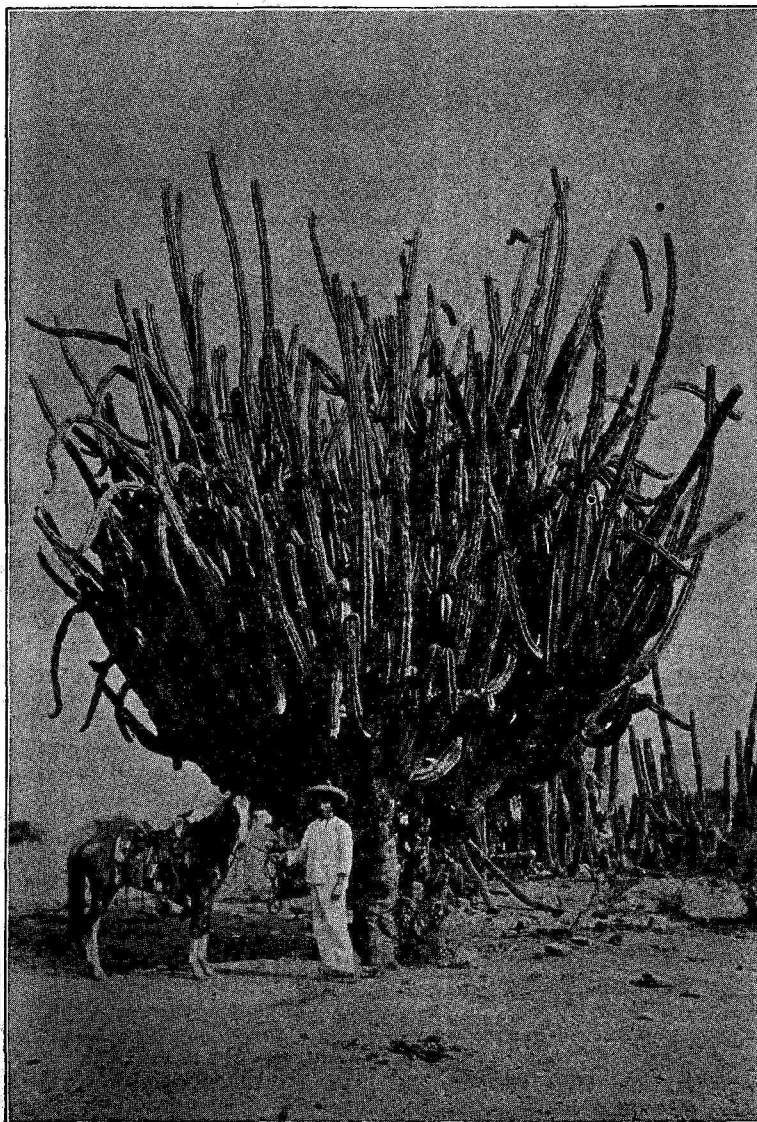

ΙΗΓΕΙΤΑΙ ξένος ζωγράφος, εὐτυχήσας νὰ κάμῃ τὴν προσωπογραφίαν τοῦ Πάπα Λέοντος ἐκ τοῦ φυσικοῦ, τὰς λεπτομερείας τῆς εὐτυχοῦς αὐτῆς συναντήσεως μετὰ τὸν Πανάγιον, αἱ ὁποῖαι πρώτην φοράν ἐκτίθενται ἀκριβῶς. Τὸ νὰ κάμῃ κανεὶς τὴν προσωπογραφίαν ἑνὸς

ἐκ τῶν μεγάλων φυλακισμένων καὶ τῶν μεγάλων ἀπροσίτων τοῦ κόσμου τούτου, μιᾶς ἐπιγείου θεότητος τέλος πάντων ὅπως ὁ ἀγίας ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τοῦ ἂν ὄχι ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ Πάπα Λέων ὁ ΙΓ', εἶνε σπάνιον κατόρθωμα, ἄξιον διηγήσεως. Ὁ

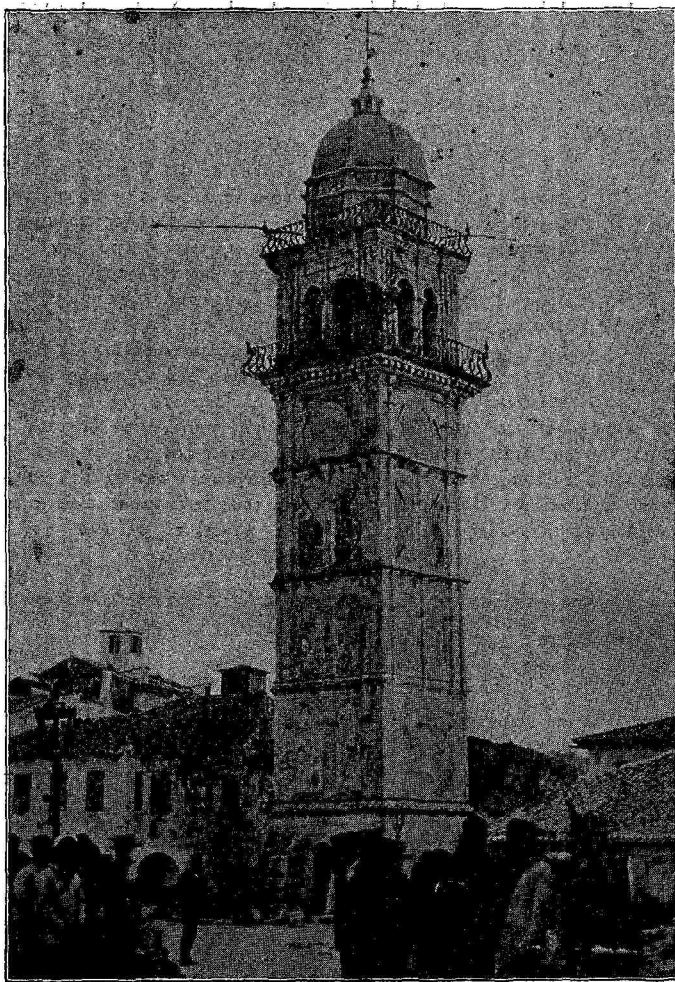
ζωγράφος εὐρεθεὶς εἰς τὸ ἀτελιέ του μετὰ κάποιον δημοσιογράφον ἀνεπόλησε τὴν εὐτυχὴ ἐκείνην φασαρίαν.

Εἰς τὸ 1893 ἐπῆγε εἰς τὴν Ρώμην μετὰ τὴν προθεσιν νὰ κάμῃ τὴν προσωπογραφίαν τοῦ Πάπα. Διαδοχικῶς ὁ Γάλλος πρέσβυς καὶ ὁ καρδινάλιος Ραμπολά ἐζήτησαν, ἀπὸ τὴν Ἀγιότητά του νὰ δεχθῇ νὰ ποζάρῃ ἐνώπιον τοῦ ζωγράφου. Ὁ Πάπας ἤρνήθη. Ὁ ζωγράφος ἐζήτησε τότε ὁ ἴδιος νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Ἀγιότητός του καὶ τὸ ἐπέτυχε. Κατὰ τὴν ἀκρόασιν ἐκείνην κατέβαλεν ὅλην του τὴν εὐγλωττίαν διὰ νὰ πείσῃ τὸν Πάπαν ὅτι πρέπει νὰ ποζάρῃ. Ἦρχισε νὰ ἐξαίρῃ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς τοῦ Ἀγίου Πατρὸς, τὰ ἰδιαιτέρα σημεῖα καὶ τὰς θέσεις διὰ τῶν ὁποίων ἡ ὑπερόχως ἐνδιαφέρουσα φυσιογνωμία του θὰ ᾔτο καλλιτεχνικώτερον προφανῆς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑνὸς προσωπογράφου. «Ἐξυμνοῦσα, λέγει, τὸ βλέμμα τοῦ Ἀγίου Πατρὸς καὶ τὰς

ΜΕΞΙΚΟΝ

Κάκτος Organo

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

Κωθωνοστάσιον Ἀγ. Πάντων

θείας του χεῖρας. Σχεδὸν ἕκαμνα κόρτε εἰς τὸν Πάπαν ὅπως πρὸς μίαν ὠραίαν γυναικα. »

— Πολὺ καλὰ, εἶπεν ὁ Πάπας. Καὶ πόσην ὥραν πρέπει νὰ ποζάρω ;

— Μίαν ὥραν, Ἀγιότατε.

— Ὅχι περισσότερο ;

— Ὅχι. Ἀκριβῶς μία ὥρα.

— Πολὺ καλὰ δέχομαι, ἀλλὰ μόνον γιὰ μία ὥρα.

Διὰ κάθε ἄλλον μιᾶς ὥρας προθεσμίᾳ δὲν ἀρκεῖ εἰς τὸν ζωγράφον οὔτε γραμμὰς νὰ χαράξῃ, ἀλλὰ προκειμέου διὰ τὸν Πάπαν μία ὥρα εἶνε πολλή. Ὁ ζωγράφος ἐνέτεινε θλας τὰς δυνάμεις διὰ νὰ ἀρπάξῃ τὰ χαρακτηριστικά. Ἦρχισε νὰ ἐργάζεται συνομιλῶν συγχρόνως μὲ τὸν Πάπαν. Ἐχάραξε κατ' ἀρχὰς τὸ περίγραμμα καὶ ἡσυχολήθη κυρίως εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἡ ἐργασία ἐπὶ γαίνεν ἀρκετὰ καλὰ, καὶ ὁ ζωγράφος ἐπίσθη ὅτι ἐπέτυχεν εἰς τὴν γενικὴν ἀποτύπωσιν τῆς μορφῆς. Αἰφνιδίως ὁ Πάπας ἠρώτησε :

— Τί ὥρα εἶνε ;

— Ἡ Ἀγιότης σας ποζάρει ἐπὶ μιᾶς ὥρας . . .

— Δὲν εἶνε δυνατόν, εἶπεν ὁ Πάπας.

Ἐπειτα, μειδιῶν, ἐτηχώθη ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ παρετήρησε τὸν πίνακα. Ἐφάνη εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τοῦ ζωγράφου.

— Ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ εἶξ, εἶπε, σὰς παραχωρῶ ὅσον καιρὸν χρειάζεσθε διὰ νὰ τὸ τελειώσετε.

Οὕτως ὁ καλλιτέχνης κατώρθωσε νὰ μεταβῇ ἄλλας πέντε φορές εἰς τὸν Βατικανὸν καὶ νὰ ζωγραφίσῃ τὸν Πάπαν, ποζάροντα πάντοτε.

Ἡ προσωπογραφία ἐν τούτοις ἔμεινεν ἀτελής, καὶ τοῦ ἐγρησίμεισε διὰ νὰ κάμῃ ἐπ' αὐτῆς μίαν δευτέραν καὶ πλήρη εἰκὼν τοῦ Πάπα. Τὸ πρωτότυπον τὸ ἐκράτησεν ὁ Πάπας καὶ περιήλθε μετὰ θάνατον εἰς τοὺς συγγενεῖς του. Ἡ δευτέρα εἰκὼν ἔγεινε περίφημος, παγκοσμία. Ὁ ἴδιος ὁ Πάπας ἐξέφραξε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐκτεθῇ παντοῦ, καὶ νὰ τὴν ἰδοῦν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεροι. Τὸ ἔργον διέτρεξε πράγματι τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν. Ἐμείνεν ιδιοκτησία τοῦ ζωγράφου καὶ παρ' ὅλας τὰς γενναίας προσφοράς ὁ καλλιτέχνης δὲν ἔννοεῖ νὰ τὸ ἀποχωρισθῇ.

Αἱ μεγάλα κεφαλαὶ τὰς ὁποίας φωτίζει ὁ νοῦς ἢ ἓνα στέμμα σκανδαλίζουν τοὺς προσωπογράφους. Βέβαια τὸ νὰ ζωγραφίσῃ κανεὶς τὸν Φραγκίσκον Ἰωσήφ, τὸν ἡγεμόνα Φερδινάνδον, τὸν μπάρμπα-Λουμπέ, τὸν Καραγεώργετον τῆς Σερβίας δὲν εἶνε μέγα κέρδος. Οἱ ἄπλοϊ καὶ εὐτυχεῖς αὐτοὶ μέτριοι δὲν σκανδαλίζουν τὴν καλλιτεχνίαν. Αἱ κεφαλαὶ ποῦ τὴν σκανδαλίζουν εἶνε ἐκαῖναι εἰς τὰς ὁποίας ἡ λάμψις

τοῦ πνεύματος δίδει ιδιαίτερας φωτοσκιάσεις καὶ παρέχει ιδιαίτερας δυσκολίας. "Ενας Πάπας ὡσάν τὸν Λέοντα τὸν ΙΓ' δὲν ἦτο μόνον ὑπὸ γραφικὴν ἔποψιν ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα κεφαλὴ, δὲν ἦτο μόνον μέγας τύπος ἀγίας μούμιαι, ἀλλὰ καὶ πνεῦμα καὶ χάρις, χαρακτηριστικὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ ἀποκρυσταλλωθῶν.

"Ενας προσωπογράφος εὐρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν δυσκολίαν εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ὁ βιογράφος καὶ ὁ ἱστορικός. Τοῦτο εἶνε ἡ βαθυτέρα ἀντίληψις τῆς τέχνης. Σήμερον ἡ μόνη ἐστειμμένη κεφαλὴ ἡ σκανδαλίζουσα τὴν τέχνην, εἶνε ἐκείνη ποῦ φέρει τόσον ὀρθίαν ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ὁ πολυσύνθετος, ὁ αἰνιγματικός, ὁ μεγαλόπνευστος Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας. Μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς τελευταίας εἰρήνης, καταντᾷ ἐκτάκτως

ἐπίσης ἐνδιαφέρουσα καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ εἰς τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον εἰρηνοποιῦ, τοῦ Ροῦζβελτ. "Αλλος παράδοξος ἄνθρωπος. Καὶ πῶς νὰ τὸν ζωγραφίσῃ κανεὶς ἀφοῦ, καθὼς διηγοῦνται οἱ τολμήσαντες νὰ τὸ κάμουν εἶνε ἀδύνατον ὁ μέγας Γιάγκης νὰ σταθῇ εἰς μίαν θέσιν. "Η' Ἀμερικανικὴ ἐνεργητικότης τοῦ τὸν κάμνει ἀεικίνητον, καὶ εἶνε τὸ χειρότερον μοντέλο τοῦ κόσμου...

Βεβαίως δὲν φαντάζεσθε ποτέ ὅτι ἓνας μεγαλοφυῆς μπορεῖ νὰ ποζάρῃ ἔστω καὶ ἐπὶ δύο ὥρας ἀκίνητος διὰ νὰ ζωγραφίζεσθαι. Εὐτυχεῖς οἱ μέτριοι ἡγεμόνες! Αὐτοὶ ἐπειδὴ ἔχου, τόσον συνειθίσαι εἰς τὴν ἀκίνησίαν, ζωγραφίζονται εὐκόλως.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΣ

ΜΑΡΜΑΡΥΓΑΙ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ πρέπει νὰ ὑπερφηανεύωμεθα διὰ τὸ αἶσθημα ποῦ αἰσθανόμεθα παρὰ δι' ἐκεῖνο ποῦ ἐμπνέομεν.

Διὰ μερικοὺς ἀνθρώπους ἡ εὐτυχία εἶνε μία ἰδέα μόνον, καὶ τίποτε περισσότερον· δι' ἄλλους πάλιν εἶνε μία ὠραία πραγματικότης καὶ τίποτε ὀλιγώτερον.

Θέλεις νὰ αἰσθανθῇς τὴν ψυχὴν σου θερμαινομένην; ἀφιέρωσέ την ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἄλλην ψυχὴν.

"Όταν ἡ καρδιά γονυπετεῖ, ἐγείρεται ὁ νοῦς.

"Η' ζωὴ φαινομενικῶς μόνον ἀποτελεῖται ἀπὸ μῆνας καὶ ἔτη· πραγματικῶς ἀποτελεῖται ἀπὸ τινος στιγμῆς.

Μετὰ τὴν συμπάθειαν δύνασαι ν' ἀγαπήσῃς· μετὰ τὴν ἀγάπην ὅμως εἶνε ἀδύνατον νὰ συμπαθήσῃς.

Τὸ ν' ἀποθάνῃ τις εἶνε ἐλάχιστον· τὸ νὰ μὴ ζῇ ὅμως εἶνε φρικτόν.

Πάσχε διὰ νὰ φιλοσοφῇς κλαίων· ἀναισθήτει διὰ νὰ φιλοσοφῇς γελῶν.

Μεταξὺ μεγαλείου καὶ μεγαλείου ὑπάρχει τόση διαφορὰ, ὅση δὲν ὑπάρχει μεταξὺ μεγαλείου καὶ μικρότητος.

"Ο λέγων ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε πικρά, σημαίνει ὅτι δὲν τὴν ἐγνώρισε ποτέ.

"Ο ζῶν τὴν ὠραιότεραν ζωὴν εἶνε ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ἡ σκέψις συνδέεται μὲ μίαν ἀνάμνησιν, καὶ παρακολουθεῖται ἀπὸ ἓνα παλμόν.

Τὴν εὐγενῆ ψυχὴν κάθε νέα ἀπογοήτευσις τὴν ἀναδιβάζει ὑψηλότερον.

Δέκα ἔργα συνέγραψες; Δέκα φορές ἀπέθανες, ἀλλὰ καὶ δέκα ἀνεγεννήθης.

"Όσο πεισματωδέστερον ζητεῖς τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας σου, τόσον καὶ ἀπομακρύνεσαι ἀπ' αὐτήν.

"Ιστασαι ἢ ἔρπεις· μέσος σταθμὸς δὲν ὑπάρχει.

Μία μεγάλη ψυχὴ ἀκτινοβολεῖ παντοῦ· ἐντὸς δὲ τοῦ σκότους ἀκόμη περισσότερον.

Ἀγάπην! πνοὴ κατελθοῦσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἵνα δροσίῃ τοὺς πάσχοντας, λαμπρῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκλείεται ἅπανα τῆς ζωῆς ἡ εὐτυχία καὶ τὸ μυστήριον· φθόγγος ἀρμονικός, ἐξ οὗ ἐμπνέεται ἡ ἀρρητος γοητεία καὶ ἡ αἰωνία θλίψις.

ΕΙΡΗΝΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ

